
Mødedokument

A9-0152/2022

19.5.2022

BETÆNKNING

om gennemførelsen af artikel 17 i forordningen om den fælles fiskeripolitik
(2021/2168(INI))

Fiskeriudvalget

Ordfører: Caroline Roose

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE.....	14
OPLYSNINGER OM VEDTAGELSE I KORRESPONDERENDE UDVALG.....	17
ENDELIG AFSTEMNING VED NAVNEOPRÅB I KORRESPONDERENDE UDVALG .	18

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om gennemførelsen af artikel 17 i forordningen om den fælles fiskeripolitik (2021/2168(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 3, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 3, 11, 38, 120 og 191 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet)¹,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF², navnlig artikel 17,
- der henviser til Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 28. april 2021 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/... om indførelse af en flerårig forvaltningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, om ændring af forordning (EF) nr. 1936/2001, forordning (EU) 2017/2107 og forordning (EU) 2019/833 og om ophævelse af forordning (EU) 2016/1627³,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1139 af 7. juli 2021 om oprettelse af Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om ændring af forordning (EU) 2017/1004⁴,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. maj 2020 med titlen "EU's biodiversitetsstrategi for 2030: Naturen skal bringes tilbage i vores liv" (COM(2020)0380),
- der henviser til sin beslutning af 9. juni 2021 om EU's biodiversitetsstrategi for 2030: Naturen skal bringes tilbage i vores liv⁵,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. maj 2020 med titlen "En jord til bord-strategi for et fair, sundt og miljøvenligt fødevarer-system" (COM(2020)0381),
- der henviser til sin beslutning af 20. oktober 2021 om en jord til bord-strategi for et fair,

---

¹ EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19.

² EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22.

³ Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0142.

⁴ EUT L 247 af 13.7.2021, s. 1.

⁵ EUT C 67 af 8.2.2022 s. 25.

sundt og miljøvenligt fødevarsystem⁶,

- der henviser til Kommissionens rapport af 25. juni 2020 om gennemførelsen af havstrategirammedirektivet (direktiv 2008/56/EF) (COM(2020)0259),
- der henviser til rapporten af 30. september 2019 fra Kommissionens Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) med titlen "Social data in the EU fisheries sector",
- der henviser til STECF's rapport af 17. december 2020 med titlen "Social dimension of the CFP",
- der henviser til STECF's årlige økonomiske rapport om EU's fiskerflåde, der blev offentliggjort den 8. december 2021,
- der henviser til STECF's rapport fra af 28. april 2021 med titlen "Criteria and indicators to incorporate sustainability aspects for seafood products in the marketing standards under the Common Market Organisation",
- der henviser til undersøgelsen fra 2015, hvorom Fiskeriudvalget havde anmodet, om kriterierne for tildeling af adgang til fiskeri i EU,
- der henviser til dom afsagt af forvaltningsdomstolen i Montpellier den 15. juli 2021 i sag nr. 1801790,
- der henviser til New Economics Foundation's (NEF's) rapport fra september 2021 med titlen "Who gets to fish in the EU? A 2021 update of how EU Member States allocate fishing opportunities",
- der henviser til Verdensnaturfondens rapport fra 2018 med titlen "Evaluating Europe's course to sustainable fisheries by 2020",
- der henviser til rapporten af 27. oktober 2021 fra Low Impact Fishers of Europe og Our Fish med titlen "How the EU can Transition to Low Environmental Impact, Low Carbon, Socially Just Fishing",
- der henviser til rapporten fra 2020 fra arbejdsgruppen om elektrisk trawling fra Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) og ICES' særlige rådgivning af 20. maj 2020 som svar på Nederlandenes anmodning vedrørende indvirkning af trawlfiskeri med elektrisk strøm på økosystemet og miljøet i forbindelse med tungefiskeri i Nordsøen;
- der henviser til artikel 6, stk. 18, i FN's Fødevarer- og Landbrugsorganisations adfærdskodeks for ansvarligt fiskeri vedrørende ikkeindustrielle fiskere og småfiskere og deres fortrinsadgang, hvor det er relevant, til traditionelle fiskeområder og ressourcer,
- der henviser til forretningsordenens artikel 54,

---

⁶ EUT C 184 af 5.5.2022, s. 2.

- der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget (A9-0152/2022),
- A. der henviser til, at den fælles fiskeripolitik omfatter målsætningerne om at sikre, at "fiskeri- og akvakulturaktiviteterne er miljømæssigt bæredygtige på lang sigt og forvaltes på en måde, der er i overensstemmelse med målene om at opnå økonomiske, sociale og beskæftigelsesmæssige fordele, og som bidrager til fødevarerforsyningsikkerheden", at forvalte "den fælles fiskeripolitik [...] efter en forsigtighedstilgang" og at tilstræbe at "sikre, at udnyttelsen af havets levende biologiske ressourcer genopretter og opretholder populationer af de befiskede arter på niveauer, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte", og omhandler målsætningerne om at "anlægge en økosystembaseret tilgang til fiskeriforvaltning med henblik på at sikre, at fiskeriets negative indvirkning på det marine økosystem minimeres, at "bidrage til at give dem, der er afhængige af fiskeriet, en rimelig levestandard, idet der tages hensyn til kystnært fiskeri og socioøkonomiske aspekter", og at "fremme det kystnære fiskeri under hensyn til de socioøkonomiske aspekter";
- B. der henviser til, at der i målsætning 14.b i FN's verdensmål for bæredygtig udvikling opfordres til, at "ikkeindustrielle småfiskere skal gives adgang til havets ressourcer og markeder";
- C. der henviser til, at Rådet er ansvarligt for at fastsætte fiskerimulighederne (de samlede tilladte fangstmængder eller den maksimale fiskeriindsats), som derefter tildeles medlemsstaterne, idet princippet om relativ stabilitet sikres; der henviser til, at relativ stabilitet er et vigtigt element i den fælles fiskeripolitik, som har vist sig at være pålidelig på lang sigt og giver fiskerne synlighed, og som ikke bør undermineres; der henviser til, at hver medlemsstat fordeler disse fiskerimuligheder blandt sine fiskere og producentorganisationer i overensstemmelse med nærhedsprincippet;
- D. der henviser til, at det i overensstemmelse med nærhedsprincippet påhviler medlemsstaterne at fordele fiskerimulighederne; der henviser til, at der kan være store forskelle mellem sektorerne i forskellige lande, hvilket betyder, at en udifferentieret tilgang ikke er ønskelig;
- E. der henviser til, at medlemsstaterne i henhold til artikel 17 i forordningen om den fælles fiskeripolitik skal anvende gennemsigtige og objektive kriterier, bl.a. af miljømæssig, social og økonomisk art, når de tildeler de fiskerimuligheder, de har til rådighed, jf. artikel 16 i forordningen om den fælles fiskeripolitik; der henviser til, at disse kriterier kan omfatte fiskeriets indvirkning på miljøet, hidtidig overholdelse af krav og bestemmelser, bidrag til den lokale økonomi og historiske fangstniveauer.
- F. der henviser til, at artikel 17 ikke udelukker rekreativt fiskeri fra sit anvendelsesområde, og at det er op til medlemsstaterne at beslutte, hvordan fiskerimulighederne fordeles på nationalt plan;
- G. der henviser til, at det i artikel 17 hedder, at "medlemsstaterne [bestræber] sig på at sørge for incitamenter for fiskerifartøjer, der anvender selektive fiskeredskaber eller bruger fiskeriteknikker med nedsat indvirkning på miljøet, såsom reduceret energiforbrug eller skade på habitater";
- H. der henviser til, at medlemsstaterne i henhold til artikel 16 skal beslutte

fordelingsmetoden for de fiskerimuligheder, de er blevet tildelt, og som ikke er omfattet af en ordning for omsættelige fiskekvoteandele, og at hver medlemsstat skal underrette Kommissionen om fordelingsmetoden;

- I. der henviser til, at offentliggørelsen af data om tildeling af fiskekvoter bør ske i overensstemmelse med den relevante databeskyttelseslovgivning;
- J. der henviser til, at STECF's vurdering af den fælles fiskeripolitik's sociale dimension viste, at det i 2020 var 16 ud af 23 kystmedlemsstater, der besvarede Kommissionens anmodning om at underrette den om den anvendte fordelingsmetode;
- K. der henviser til, at EU ikke har overholdt fristen for at opnå en god miljøtilstand i sine havområder senest i år 2020, jf. artikel 1, stk. 1, i havstrategirammedirektivet; der henviser til, at den rapport, som Kommissionen vedtog i 2020 om den første gennemførelsesfase for havstrategirammedirektivet under hensyntagen til direktivets helhedssyn, fastslog, at EU's beskyttelsessystem er et af de mest ambitiøse i verden, og konkluderede, at det er nødvendigt at forbedre det for at håndtere problemer såsom overfiskning i nogle farvande og ikkebæredygtige fiskerimetoder, plastaffald, for høje indhold af næringsstoffer, undervandsstøj og andre former for forurening;
- L. der henviser til, at EU ikke overholdt fristen i 2020 for at opnå udnyttelsesgraden for det maksimale bæredygtige udbytte (MSY) for alle fiskebestande; der henviser til, at der imidlertid er gjort betydelige fremskridt i retning af at nå MSY-målet, navnlig i det nordøstlige Atlanterhav og Østersøen, hvor 99 % af de landinger, der udelukkende forvaltes af EU, og for hvilke der forelå videnskabelig rådgivning, i 2020 var "bæredygtigt forvaltede bestande";
- M. der henviser til, at EU har forpligtet sig til at leve op til FN's 2030-dagsorden, som omfatter verdensmål nr. 14: bevare havene og bruge havene og de marine ressourcer på bæredygtig vis for at fremme bæredygtig udvikling;
- N. der henviser til, at Parlamentet i sin beslutning om jord til bord-strategien opfordrede Kommissionen og medlemsstaterne til at "yde passende støtte til overgangen til fiskeri og akvakultur med lav indvirkning", herunder "ved at øge procentdelen af de nationale kvoter, der tildeles kystfiskeri af mindre omfang";
- O. der henviser til, at "kystfiskeri af mindre omfang" er defineret i forordningen om Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond (EHFAF) som fiskeri, der udøves af havfiskerfartøjer og fartøjer til ferskvandsfiskeri med en længde overalt på under 12 meter, som ikke anvender trukne redskaber, eller af fiskere til fods, herunder skaldyrssamlere;
- P. der henviser til, at EU's biodiversitetsstrategi for 2030 omfatter målet om at mindske den negative indvirkning af fiskeri og udvindingsaktiviteter på følsomme marine habitater og arter, herunder havbunden, med henblik på at opnå en god miljøtilstand;
- Q. der henviser til, at målene for EU's biodiversitetsstrategi omfatter reduktion af bifangst af arter til et niveau, som tillader deres genopretning og bevaring;
- R. der henviser til, at EU's fiskeri er en strategisk sektor i Unionen, som skaber et

- væsentligt antal direkte og indirekte job i fiskeriet og kystområderne og opretholder en bæredygtig økonomi ved at knytte beskæftigelse og befolkningernes levebrød til området og til bevarelsen af kulturelle traditioner;
- S. der henviser til, at EHFAF yder økonomisk støtte til unge fiskere, som opstarter fiskeriaktiviteter, mens der ikke er nogen efterfølgende garanti for at opnå fiskerimuligheder;
- T. der henviser til, at fiskeriet yder et uundværligt bidrag til Unionens fødevarerik sikkerhed;
- U. der henviser til, at fiskeri skaber job både på havet og i land; der henviser til, at nogle regioner er afhængige af, at fangsten landes lokalt, for at sikre mange virksomheders levedygtighed og opretholde levende kystsamfund;
- V. der henviser til, at Kommissionen ikke har udarbejdet en omfattende rapport om gennemførelsen af artikel 17 i den fælles fiskeripolitik, hvilket betyder, at de eneste tilgængelige evalueringer for denne indledende gennemførelsesvurdering er dem, der er offentliggjort af STECF, velgørende organisationer, fiskerisektoren selv, NGO'er og interessenter;
- W. der henviser til, at ifølge den seneste vurdering fra STECF af den fælles fiskeripolitiks sociale dimension indeholdt Kommissionens anmodning i 2020 til medlemsstaterne om at indsende oplysninger om deres fordelingsystem et spørgsmål om konsekvensanalyse, og kun to medlemsstater (Sverige og Danmark) rapporterede, at de gennemfører en sådan analyse; der henviser til, at den samme rapport viste, at det i 2020 kun var 16 ud af 23 kystmedlemsstater, der besvarede Kommissionens anmodning om at underrette den om den anvendte fordelingsmetode; der henviser til, at flere af disse besvarelser var af begrænset værdi, da de kun indeholdt generelle beskrivelser af den nationale fiskeriflåde eller blot fremhævede hensigten med deres fordelinger uden at angive "gennemsigtige og objektive kriterier";
- X. der henviser til, at kvotetildelingen for fangståret 2020 for almindelig tun til mindre fartøjer var på 3,03 % i Italien, 11,6 % i Kroatien, 11,89 % i Frankrig, 13,68 % i Portugal og 36,93 % i Spanien;
- Y. der henviser til, at de fleste bestande hovedsageligt fiskes af forskellige flådetyper, men at nogle af dem fiskes af såvel små som store flåder;
- Z. der henviser til, at EU ved at gennemføre artikel 17 i den fælles fiskeripolitik og tildele fiskekvoter baseret på gennemsigtige og objektive kriterier af miljømæssig, social eller økonomisk art kan opnå en retfærdig overgang til en kulstoffattig fiskeriflåde med lav miljøpåvirkning; der henviser til, at dette mål skal gå hånd i hånd med målet om at "opnå økonomiske, sociale og beskæftigelsesmæssige fordele, og som bidrager til at sikre fødevarerforsyningsikkerheden";
- AA. der henviser til, at Kommissionen er ved at udarbejde en handlingsplan for bevarelse af fiskeressourcer og beskyttelse af marine økosystemer, som skal bidrage til et af hovedmålene i den europæiske grønne pagt ved at sikre fiskeriets bæredygtighed og passende beskyttelse af de marine økosystemer og deres biodiversitet;

- AB. der henviser til, at Parlamentet, Rådet og Kommissionen den 10. november 2020 nåede til enighed om forordningen om indførelse af en flerårig forvaltningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet; der henviser til, at denne aftale derefter blev nedstemt af Rådet i strid med en beslutning, som allerede var vedtaget med de to andre institutioner;
- AC. der henviser til, at brexit også har haft en indvirkning på fordelingen af fiskerirettigheder i EU;
1. minder om, at fiskebestande er en naturlig offentlig ressource, at fiskeriaktiviteter og -forvaltning er et aktiv, der er baseret på denne ressource og tilhører vores fælles arv, og at fiskebestandene bør forvaltes på en måde, der sikrer de største langsigtede fordele for samfundet, minimerer indvirkningen på økosystemerne og garanterer fødevarerens sikkerhed ved at levere sunde fødevarer; minder om, at den europæiske flådes økonomiske levedygtighed bør sikres gennem miljømæssigt, økonomisk og socialt bæredygtig udnyttelse og være baseret på pålidelig videnskabelig rådgivning og forsigtighedsprincippet;
  2. understreger, at problemet med choke species i fiskeri under kvoteforvaltning har potentiale til at lukke fiskeriaktiviteten ned, før sæsonen er slut, hvilket kan have betydelige økonomiske konsekvenser for fiskerne; understreger i denne forbindelse, at et godt kvotesystem bør omfatte en fair grad af fleksibilitet, da det vil give fiskere, som har behov for ekstra kvoter til choke species, og fiskere, som har tilgængelige kvoter, mulighed for at nå et resultat, som er gavnligt for begge parter;
  3. understreger, at det er op til medlemsstaterne at fastlægge de kriterier, de anvender ved tildelingen af fiskerimuligheder;
  4. bemærker, at Kommissionen ikke har indledt traktatbrudsprocedurer mod nogen medlemsstat vedrørende overholdelse af artikel 17 i den fælles fiskeripolitik;

Anvendelse af objektive og gennemsigtige kriterier

5. understreger, at der ikke foreligger nogen undersøgelse fra Kommissionen, som analyserer anvendelsen af tildelingskriterierne for kvoter i henhold til artikel 16 og 17 i den fælles fiskeripolitik; bemærker, at der er mangel på gennemsigtighed, og at flere medlemsstater ikke offentliggør, hvilke kriterier de anvender ved fordelingen af fiskerimuligheder, og opfordrer dem til at gøre disse kriterier offentligt tilgængelige og let tilgængelige; minder om, at en objektiv tildelingsmetode indebærer en klar og utvetydig beskrivelse af veldefinerede tildelingskriterier, herunder en klar beskrivelse af den relative vægtning af kriterierne eller betingelserne for deres anvendelse i tilfælde af flere tildelingskriterier;
6. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en rapport om de enkelte medlemsstaters anvendelse af kriterierne i artikel 16 og 17 i den fælles fiskeripolitik;
7. opfordrer Kommissionen til at indlede traktatbrudsprocedurer mod medlemsstater, der ikke overholder deres forpligtelser med hensyn til gennemsigtigheden vedrørende tildelingen af fiskerimuligheder;

8. understreger, at gennemsigtige tildelingskriterier er et af de parametre, der giver operatørerne stabilitet og retssikkerhed; understreger, at det er ønskværdigt at gøre fremskridt med hensyn til gennemsigthed i hele Unionen hvad angår kriterierne og deres anvendelse i praksis; understreger derfor, at information om, hvordan systemet for fiskerimuligheder fungerer, herunder tildelingsmetoden, bør være let tilgængelig og forståelig for enhver, navnlig operatører og interessenter, med henblik på at lette en konsekvent, regelbaseret tildelingsmetode, som giver mulighed for bedre kontrol, lige muligheder for alle interesserede parter og større forudsigelighed for fiskerne;
9. opfordrer medlemsstaterne til at gøre deres respektive metoder for tildeling af fiskerimuligheder offentligt tilgængelige i overensstemmelse med den gældende databeskyttelseslovgivning;
10. er af den opfattelse, at Kommissionen i sin egenskab af traktaternes vogter er forpligtet til at sikre fuld overholdelse af kravene i artikel 17 i forordning (EU) nr. 1380/2013; opfordrer Kommissionen til i denne forbindelse at sikre korrekt anvendelse i alle medlemsstater af det bindende krav om gennemsigthed i artikel 17 med hensyn til de nationale tildelingsprocesser for kvoter gennem en aktiv og vedvarende overvågningsaktivitet, og om nødvendigt at indlede en traktatbrudsprocedure mod de medlemsstater, som ikke opfylder dette krav;
11. er af den opfattelse, at producentorganisationer, kooperativer og kvoteejere kan offentliggøre deres kvotetildeling på frivillig basis, men på ingen måde kan forpligtes hertil på grund af databeskyttelseslovgivningen;
12. minder om, at producentorganisationer og fiskeriforeninger spiller en afgørende rolle med hensyn til fordeling og forvaltning af fiskekvoter blandt de forskellige fartøjer; noterer sig, at forholdsvis få småfiskere i mange medlemsstater er medlem af producentorganisationer, og endnu færre småfiskere har deres egne særlige producentorganisationer, hvilket begrænser deres mulighed for at udnytte denne kanal til at få adgang til kvoter; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at lette oprettelsen af producentorganisationer for og af småfiskere;
13. mener, at fordelingsmetoderne bør udvikles med inddragelse af fiskersamfund, regionale myndigheder og andre relevante interessenter, idet det sikres, at alle fartøjskategorier, producentorganisationer, fiskerikodekser og arbejdstagerorganisationer er rimeligt repræsenteret på grundlag af den bedste tilgængelige videnskabelige rådgivning, og at de bør omfatte sikkerhedsforanstaltninger såsom varslingsperioder, der giver fiskerne mulighed for at tilpasse sig, hvis medlemsstaterne beslutter at ændre deres fordelingsmetode;
14. opfordrer medlemsstaterne til at udforme fordelingssystemerne på en måde, som sikrer enkelhed, undgår byrdefulde bureaukratiske metoder og i sidste ende giver operatører og interessenter mulighed for at overvåge tildelingskriterierne og -processen;
15. opfordrer medlemsstaterne til at sikre lige konkurrencevilkår og lige muligheder for alle fiskere for at give retfærdig adgang til havets ressourcer;

Anvendelse af miljømæssige, sociale og økonomiske kriterier

16. bemærker, at der hverken foreligger rapporter fra Kommissionen eller er registreret nogen tilfælde af medlemsstater, der har ændret deres fordelingsmetoder, siden den reformerede fælles fiskeripolitik og artikel 17 trådte i kraft, hvilket tyder på, at reformen af den fælles fiskeripolitik i 2013 ikke havde nogen større indvirkning på fordelingsmetoderne; bemærker, at STECF i sin rapport om den fælles fiskeripolitiks sociale dimension påpeger, at selv om medlemsstaterne generelt ikke har fastlagt en direkte linje mellem artikel 17 og deres nationale kvotefordelingssystemer, anvender eller har de anvendt kriterier i tildelingsprocessen, som kunne betegnes som sociale kriterier;
17. bemærker, at historiske fangstniveauer i øjeblikket er de mest almindelige kriterier, som medlemsstaterne anvender til fordeling af fiskerimuligheder; mener, at sådanne kriterier giver stabilitet, og anerkender flådernes og fiskersamfundenes afhængighed af fiskeressourcer og betydningen for flåderne og fiskersamfundene af at have stabil og forudsigelig adgang til fiskeressourcerne;
18. bemærker, at tilgængelige data viser, at kun nogle medlemsstater anvender kriterier af miljømæssig, social eller økonomisk art ved tildelingen af fiskerimuligheder, og at disse kriterier, hvis de anvendes, ikke har stor vægt i den endelige tildeling;
19. minder om, at artikel 17 i den fælles fiskeripolitik fastsætter, at "når medlemsstaterne tildeler de fiskerimuligheder, de har til rådighed i henhold til artikel 16, anvender de gennemsigtige og objektive kriterier, bl.a. af miljømæssig, social og økonomisk art"; bemærker, at den engelske udgave indeholder ordet "shall"; bemærker, at der er uoverensstemmelser mellem de forskellige sprogversioner, hvilket kan føre til forskellige fortolkninger af den juridisk bindende nødvendighed af dette element; bemærker imidlertid, at Den Europæiske Unions Domstol i sin dom i Spika-sagen (C-540/16)⁷ konkluderer, at medlemsstaterne skal anvende "et gennemsigtigt og objektivt kriterium, når de tildeler de fiskerimuligheder, de har til rådighed i henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 1380/2013; opfordrer Kommissionen til at tage dette spørgsmål op i sin næste rapport om den fælles fiskeripolitiks funktionsmåde;
20. glæder sig over, at de nuværende fordelingsmetoder, som i bredt omfang er baseret på historiske rettigheder, giver mulighed for en vis grad af økonomisk stabilitet i fiskerisektoren, hvilket kan være en betingelse, der giver operatører mulighed for at innovere og vedtage mere bæredygtige teknikker, men anerkender, at de i visse tilfælde rent faktisk bidrager til at forstærke tendenser såsom økonomisk koncentration i fiskerisektoren, som forvrider konkurrencen, skaber hindringer for, at nye operatører kan komme ind i erhvervet og gør sektoren uattraktiv for nye unge fiskere; mener endvidere, at disse metoder i nogle tilfælde ikke skaber tilstrækkelige incitamenter for fiskere, der anvender fangstmetoder med reduceret miljøpåvirkning, og ikke giver alle fiskere, herunder småfiskere, rimelige muligheder; opfordrer i denne forbindelse medlemsstaterne til i tilstrækkelig grad at sikre en retfærdig fordeling af kvoterne mellem de forskellige fartøjskategorier under hensyntagen til alle fiskernes behov;
21. bemærker, at for bestande, for hvilke de samlede tilladte fangstmængder er stigende, f.eks. i tilfælde af god forvaltning af bestande eller en vellykket genopretningsplan, kan

---

⁷ Dom af 12. juli 2018, UAB "Spika" m.fl. mod Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos (C-540/16, EU:C:2018:565).

medlemsstaterne overveje at fordele de supplerende kvoter baseret på økonomiske, sociale og miljømæssige kriterier i overensstemmelse med artikel 17;

22. understreger, at ikkeindustrielt og traditionelt fiskeri og dets organisationer, herunder "cofradias", er et fundamentalt element i lokalsamfundet og den lokale økonomi, kultur og tradition i mange kystområder og øer i hele EU, og mener derfor, at de bør nyde særlig opmærksomhed og behandling;
23. mener, at det ved tildelingen af fiskerimuligheder er et vigtigt element at anvende alle typer af kriterier, der er henvist til i artikel 17 (økonomiske, sociale og miljømæssige kriterier for fuldt ud at realisere de målsætninger, der er fastsat i den fælles fiskeripolitik, havstrategirammedirektivet og biodiversitetsstrategien for 2030; minder om, at det er medlemsstaterne, der er ansvarlige for at udvikle og gennemføre tildelingskriterierne;
24. minder om, at kvalitetsdata om de miljømæssige, sociale og økonomiske virkninger af rekreativt fiskeri ofte mangler eller er ufuldstændige, hvilket betyder, at kriterier af miljømæssig, social og økonomisk art ikke kan udvikles som krævet i henhold til artikel 17;
25. opfordrer indtrængende Kommissionen til at forbedre og styrke indsamlingen af sådanne data for rekreativt fiskeri gennem en forbedret ramme for dataindsamling og andre politiske instrumenter;
26. opfordrer Kommissionen til at sikre, at hver berørt medlemsstat tildeler fiskerimuligheder i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitik og navnlig artikel 17 ved hjælp af gennemsigtige og objektive kriterier, herunder kriterier af miljømæssig, social og økonomisk art; mener, at hver medlemsstat i overensstemmelse med nærhedsprincippet bør sikre, at kriterierne er bæredygtige og afbalancerede for at tage hensyn til lokale særtræk og udfordringer, der skal tackles;
27. mener, at typerne af fiskeri og de realiteter, de står overfor, er meget forskellige i EU, og at der derfor ikke findes nogen universalkriterier af økonomisk, miljømæssig eller social art, der kan anvendes ensartet i hele EU;
28. minder om, at medlemsstaterne og producentorganisationer i adskillige lande har oprettet kvotereserver, som kan tildeles fiskere på grundlag af miljømæssige, økonomiske og sociale kriterier;
29. opfordrer medlemsstaterne til at tilskynde fiskerne til at anvende de mest, bæredygtige og miljøvenlige fangstpraksisser, -metoder og -innovationer; mener, at sådanne incitamenter bør overvejes i forbindelse med udformningen af fordelingsmetoden i overensstemmelse med artikel 17, og opfordrer medlemsstaterne til at medtage klima- og økosystemhensyn i deres tildelingsprocesser på grundlag af et sæt gennemsigtige kriterier; der henviser til, at det i artikel 17 hedder, at "medlemsstaterne [bestræber] sig på at sørge for incitamenter for fiskerifartøjer, der anvender selektive fiskeredskaber eller bruger fiskeriteknikker med nedsat indvirkning på miljøet, såsom reduceret energiforbrug eller skade på habitater";
30. opfordrer medlemsstaterne til gennem deres tildelingsprocesser at tilskynde aktørerne til

at etablere og styrke den sociale dialog med fagforeninger og arbejdstagerorganisationer samt til fuldt ud at anvende kollektive overenskomster med henblik på at fremme social bæredygtighed og rimelige arbejdsvilkår i fiskerisektoren;

31. minder om, at medlemsstaterne skal bestræbe sig på at give fiskerfartøjer incitamenters til at anvende selektive fiskeredskaber eller fangstmetoder med reduceret miljøpåvirkning; bemærker, at nogle medlemsstater anvender sådanne incitamenters; opfordrer andre medlemsstater til at indføre sådanne incitamenters;
32. fremhæver, at tildelingen af fiskerimuligheder ved hjælp af kriterier såsom en lavere miljøpåvirkning og hensyntagen til en operatørs overholdelse af bestemmelserne bidrager til at genoprette fiskebestandene på et bæredygtigt niveau og forbedre beskyttelsen af biodiversiteten;
33. opfordrer medlemsstaterne til i overensstemmelse med artikel 17 i forordningen om den fælles fiskeripolitik at støtte unge og nye fiskeres adgang til erhvervet ved at overveje at anvende alderskriterier til at tildele en rimelig andel af de fiskerimuligheder, de har til rådighed, med henblik på at mindske adgangsbarriererne, rette op på markedssvigt og i sidste ende lette det hårdt tiltrængte generationsskifte i fiskerisektoren; opfordrer endvidere medlemsstaterne til at udnytte alle muligheder inden for EHFAP til at behandle spørgsmålet om generationsskifte;
34. opfordrer Kommissionen til at indgå i et mere proaktivt samarbejde med de berørte medlemsstater om gennemførelsen af de bestemmelser, der er fastlagt i artikel 17 i den fælles fiskeripolitik; opfordrer Kommissionen til fortsat at bistå medlemsstaterne med fuldt ud at gøre brug af gennemsigtige og objektive kriterier, herunder kriterier af økonomisk, social og miljømæssig art, når de udformer deres metode til tildeling af fiskerimuligheder, f.eks. ved at offentliggøre retningslinjer; understreger, at det skal overvejes at give fiskerne økonomisk stabilitet og fremtidsudsigter;
35. opfordrer Kommissionen til i sin kommende handlingsplan at bevare fiskeressourcerne, beskytte de marine økosystemer, sikre fiskernes levebrød og medtage et frivilligt mål for fiskerimuligheder, der kan tildeles i henhold til miljøkriterier og udvikles på grundlag af en konsekvensanalyse;
36. opfordrer Kommissionen til i sin kommende rapport om den fælles fiskeripolitik's funktionsmåde at analysere medlemsstaternes gennemførelse af artikel 17 og fremsætte forslag til, hvordan den kan forbedres;
37. understreger, at EU stadig mangler et lovgivningsværktøj til at gennemføre de afgørelser, som Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet har truffet på dets seneste møder; understreger med dyb bekymring, at et sådant normativt tomrum risikerer at bringe tildelingen af vigtige kvoter til EU's fiskerisektor i fare; opfordrer indtrængende Rådets formandskab til at fremsætte et alternativt forslag til den aftale, der allerede er indgået mellem parterne, som er i tråd med Europa-Parlamentets holdning;

o

o o

38. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

BEGRUNDELSE

Med denne gennemførelsesrapport om artikel 17 i forordning (EU) nr. 1380/2013 om den fælles fiskeripolitik havde jeg som ordfører til hensigt at se på, hvordan medlemsstaterne fordeler de fiskerimuligheder, de tildeles på EU-plan, og om dette er i overensstemmelse med deres forpligtelser i henhold til den fælles fiskeripolitik og hænger sammen med denne politiks bredere mål.

Sigtet med den fælles fiskeripolitik er at indfri forskellige målsætninger af såvel miljømæssig som socioøkonomisk art. Blandt de målsætninger, der er fastsat i artikel 2 i forordning (EU) nr. 1380/2013 om den fælles fiskeripolitik, er målet om at "fiskeriets negative indvirkning på det marine økosystem [skal] minimeres", om at "opnå økonomiske, sociale og beskæftigelsesmæssige fordele", om at "bidrage til at give dem, der er afhængige af fiskeriet, en rimelig levestandard, idet der tages hensyn til kystnært fiskeri og socioøkonomiske aspekter", og om at "fremme det kystnære fiskeri under hensyn til de socioøkonomiske aspekter".

I den forbindelse er tildelingen af fiskerimuligheder (fangstkvoter eller fiskeriindsatskvoter) et særdeles effektivt redskab. Den Europæiske Union er ansvarlig for fastsættelsen af de årlige samlede tilladte fangstmængder (TAC'er) og den samlede fiskeriindsats med det formål at opnå et bæredygtigt niveau for udnyttelsen af havets biologiske ressourcer. Disse kvoter fordeles derefter blandt medlemsstaterne efter princippet om relativ stabilitet, hvilket indebærer, at hver medlemsstat modtager en stabil andel af de aftalte fangstkvoter. Det er således inden for hver medlemsstat, at disse fiskerimuligheder fordeles blandt de enkelte fiskere og producentorganisationer. Selv om tildelingen af fiskerimuligheder fortsat henhører under medlemsstaternes kompetence, fastsætter artikel 17 i forordning (EU) nr. 1380/2013 en række forpligtelser, som medlemsstaterne skal overholde.

Anvendelse af gennemsigtige og objektive kriterier

Den første forpligtelse, der pålægges medlemsstaterne i henhold til artikel 17, er at anvende gennemsigtige og objektive kriterier ved tildelingen af fiskerimuligheder. Det er imidlertid ofte vanskeligt at vide nøjagtigt, hvordan disse muligheder tildeles. I mange medlemsstater har offentligheden kun adgang til meget få officielle oplysninger, der forklarer metoderne for kvotetildeling. Det er sjældent, at medlemsstaterne offentliggør detaljer om deres vedtagne ordninger eller har offentlige registre over de enkelte fartøjers/ejeres kvoteandele.

I henhold til artikel 17 bør tildelingskriterierne være "gennemsigtige", hvilket indebærer, at oplysningerne er offentligt tilgængelige. Ikke desto mindre undlod 40 % af EU's medlemsstater ifølge et studie, som Europa-Parlamentets temaafdeling foretog i 2015, at besvare spørgsmål vedrørende gennemsigtighed. En rapport fra NEF fra 2017 konstaterede dog, at mange medlemsstater ikke letter offentlighedens adgang til sammenhængende oplysninger, hvilket gør det svært at holde regeringerne ansvarlige for gennemførelsen af artiklen. Samtidig er der visse lande, der klarer sig forholdsvis godt med hensyn til systemgennemsigtighed, men kun to lande (Danmark og Estland) har et offentligt tilgængeligt kvoteregister.

Selv om det er op til medlemsstaterne at beslutte, hvordan fiskerimulighederne tildeles fartøjer, der fører deres flag, skal medlemsstaterne i henhold til artikel 16, stk. 6, i

forordningen om den fælles fiskeripolitik underrette Kommissionen om fordelingsmetoden og dermed om gennemførelsen af artikel 17. I en vurdering af den fælles fiskeripolitiks sociale dimension konstaterer Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) imidlertid, at kun 16 ud af 23 medlemsstater i 2020 havde besvaret Kommissionens anmodning desangående. STECF påpeger, at besvarelsene er vage, hvilket vanskeliggør kontrol af medlemsstaternes fremskridt med hensyn til gennemførelsen af artikel 17.

Anvendelse af miljømæssige, sociale og økonomiske kriterier

Den anden forpligtelse for medlemsstaterne, der er fastsat i artikel 17 i forordningen om den fælles fiskeripolitik, er, at de skal anvende økonomiske, sociale og miljømæssige kriterier ved tildelingen af de fiskerimuligheder, de har til rådighed. Artiklen indeholder desuden en liste over de typer kriterier, som medlemsstaterne kan anvende til at opfylde denne forpligtelse: "fiskeriets indvirkning på miljøet, hidtidig overholdelse af krav og bestemmelser, bidrag til den lokale økonomi og historiske fangstniveauer."

I den forbindelse er det værd at bemærke, at det kun er enkelte medlemsstater, der siden vedtagelsen af den seneste reform af den fælles fiskeripolitik har ændret deres ordning for tildeling af fiskerimuligheder med henblik på at indføre sådanne kriterier. Historiske fangstniveauer er fortsat det mest almindelige kriterium, som medlemsstaterne anvender ved tildelingen af fiskerimuligheder, mens fartøjsstørrelse (længde, effekt og vægt) er det næstmest anvendte kriterium. Disse tildelingsordninger giver meget få incitament for fiskere, der anvender skånsomme fangstmetoder i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitik, som f.eks. anvendelse af selektive fangstredskaber eller fangstmetoder med nedsat miljøpåvirkning (såsom skader på habitater).

Verdensnaturfonden (WWF) evaluerede i 2018 ordningerne for tildeling af fiskerimuligheder og fandt, at 69 % af EU-medlemsstater (16 ud af 23) endnu ikke havde gennemført kriterierne for retfærdig og bæredygtig tildeling af fiskerimuligheder. New Economics Foundation (NEF) bemærker i sin rapport fra 2021 "Who gets to Fish", at der ud af 22 medlemsstater kun er 12, der anvender sociale kriterier (f.eks. fiskerens alder, ansættelseskontrakter), og kun 11 anvender miljøkriterier (f.eks. redskabstype, pingere).

Det fremgår ligeledes af artikel 17, at medlemsstaterne skal bestræbe sig på at skabe incitament for fiskerifartøjer, der anvender selektive fiskeredskaber eller fisketeknikker med begrænset miljøindvirkning såsom begrænset energiforbrug eller begrænset skade på habitater. De fleste ordninger i EU's medlemsstater tager imidlertid ikke hensyn til sådanne kriterier og kan ikke beskrives som incitamentsbaserede.

Som ordfører er det min overbevisning, at den manglende gennemførelse af artikel 17 gør det vanskeligere for EU's medlemsstater og fiskere at realisere målsætningerne i den fælles fiskeripolitik og havstrategirammedirektivet. Inden for den nuværende europæiske retlige ramme kan der gøres meget mere for at bruge tildelingen af fiskerimuligheder som et redskab til at realisere målsætningerne i den fælles fiskeripolitik, havstrategirammedirektivet og EU's biodiversitetsstrategi.

For at løse problemet med gennemsigtighed opfordrer jeg medlemsstaterne til at offentliggøre deres respektive metode for fordeling af fiskerimuligheder og til at offentliggøre den endelige kvotetildeling for hver producentorganisation og hvert fartøj i overensstemmelse med gældende databeskyttelseslovgivning.

For at løse problemet med manglende gennemførelse vedrørende anvendelsen af kriterier af økonomisk, social og miljømæssig art opfordrer jeg Kommissionen til at sikre, at hver medlemsstat tildeler fiskerimuligheder ved at anvende en kombination af miljømæssige, sociale og økonomiske kriterier, samtidig med at det sikres, at kriterierne er afbalancerede på baggrund af de særlige lokale forhold. Kommissionen bør indgå i et mere proaktivt samarbejde med medlemsstaterne for at undersøge, hvordan fiskerimulighederne kan tildeles i overensstemmelse med henstillingerne i artikel 17, og bør offentliggøre retningslinjer for anvendelsen af sociale og miljømæssige kriterier ved tildeling af fiskerimuligheder.

Nye tildelingsmetoder bør udarbejdes i samråd med fiskersamfund og andre relevante interessenter på grundlag af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning og bør omfatte opsigelsesfrister for fiskerne, så de kan tilpasse sig. Som jeg ser det, kan de fleste af kriterierne ikke anvendes på samme måde i hele EU på grund af hver flådes specifikke karakteristika. Da spørgsmålet om generationsskifte er en udfordring i hele EU, opfordrer jeg medlemsstaterne til at anvende alderskriterier, når de tildeler de fiskerimuligheder, de har til rådighed, med det formål at støtte unge fiskeres adgang til erhvervet.

OPLYSNINGER OM VEDTAGELSE I KORRESPONDERENDE UDVALG

Dato for vedtagelse	11.5.2022
Resultat af den endelige afstemning	+: 18 -: 7 0: 2
Til stede ved den endelige afstemning – medlemmer	Clara Aguilera, Pietro Bartolo, François-Xavier Bellamy, Izaskun Bilbao Barandica, Maria da Graça Carvalho, Rosanna Conte, Rosa D’Amato, Giuseppe Ferrandino, Søren Gade, Francisco Guerreiro, Anja Hazekamp, Niclas Herbst, Jan Huitema, Ladislav Ilčić, France Jamet, Pierre Karleskind, Predrag Fred Matić, Francisco José Millán Mon, Grace O’Sullivan, João Pimenta Lopes, Manuel Pizarro, Caroline Roose, Bert-Jan Ruissen, Annie Schreijer-Pierik, Peter van Dalen, Theodoros Zagorakis
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere	Nicolás González Casares, Ivo Hristov, Ska Keller, Gabriel Mato, Emma Wiesner

ENDELIG AFSTEMNING VED NAVNEOPRÅB I KORRESPONDERENDE UDVALG

18	+
ID	France Jamet
PPE	François-Xavier Bellamy, Niclas Herbst, Francisco José Millán Mon
Renew	Izaskun Bilbao Barandica, Søren Gade, Pierre Karleskind
S&D	Clara Aguilera, Pietro Bartolo, Giuseppe Ferrandino, Ivo Hristov, Predrag Fred Matić, Manuel Pizarro
The Left	Anja Hazekamp
Verts/ALE	Rosa D'Amato, Francisco Guerreiro, Grace O'Sullivan, Caroline Roose

7	-
ECR	Ladislav Ilčić, Bert-Jan Ruissen
ID	Rosanna Conte
PPE	Maria da Graça Carvalho, Peter van Dalen, Annie Schreijer-Pierik, Theodoros Zagorakis

2	0
Renew	Jan Huitema
The Left	João Pimenta Lopes

Tegnforklaring:

+ : for

- : imod

0 : hverken/eller